

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Strasbourg, 2018. november 14.
(OR. en)**

**2018/0066 (COD)
LEX 1840**

**PE-CONS 50/1/18
REV 1**

**CODIF 18
VISA 175
CODEC 1205**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE A KÜLSŐ HATÁROK
ÁTLÉPÉSEKOR VÍZUMKÖTELEZETTSÉG ALÁ ESŐ, ILLETVE AZ E KÖTELEZETTSÉG
ALÓL MENTES HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁROK ORSZÁGAINAK
FELSOROLÁSÁRÓL (KODIFIKÁLT SZÖVEG)**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2018/... RENDELETE**

(2018. november 14.)

**a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső,
illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok
országainak felsorolásáról**

(kodifikált szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében¹,

¹ Az Európai Parlament 2018. október 2-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. november 6-i határozata.

mivel:

- (1) Az 539/2001/EK tanácsi rendeletet¹ több alkalommal jelentősen módosították². A rendeletet az áttekinthetőség és ésszerűség érdekében célszerű kodifikálni.
- (2) Ez a rendelet teljes harmonizációt ír elő azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, valamint azon harmadik országok tekintetében, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.
- (3) Azon harmadik országok meghatározását, amelyeknek állampolgárait vízumkötelezettség terheli, és azon harmadik országok meghatározását, amelyek mentesek e kötelezettség alól, megfontolt, esetenkénti, számos kritérium szerinti értékelés alapján kell elvégezni. Az értékelést rendszeresen el kell végezni, és az jogalkotási javaslatokat vonhat maga után e rendelet I. mellékletének módosítására – amely felsorolja azon országokat, amelyek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek– és II. mellékletének módosítására – amely felsorolja azon országokat, amelyek állampolgárai mentesülnek vízumkötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében –, attól függetlenül, hogy az említett mellékletekben bizonyos körülmények között – például vízumliberalizációs folyamat eredményeképpen vagy a vízummentesség ideiglenes felfüggesztésének végső következményeként – országspecifikus módosításokat lehet eszközölni.

¹ A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

² Lásd III. melléklet.

- (4) A harmadik országokról készített, az e rendelet I. és II. mellékletében szereplő listák összetételének összhangban kell lennie és maradnia az e rendeletben felsorolt kritériumokkal. Néhány olyan harmadik országot, amelyek tekintetében e kritériumok terén megváltozott a helyzet, át kell sorolni az egyik mellékletből a másikba.
- (5) Az I. és II. mellékletben tükrözni kell azon nemzetközi jogi fejleményeket, amelyek következtében megváltozott bizonyos államok vagy entitások jogállása vagy megjelölése.
- (6) Mivel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás¹ Izland, Liechtenstein és Norvégia állampolgárait mentesíti a vízumkötelezettség alól, ezeknek az országoknak nem kell szerepelniük a II. mellékletben található listán.
- (7) Mivel az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai és másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás² előírja Svájc és a tagállamok állampolgárainak vízum nélkül való szabad mozgását, Svájcnak nem kell szerepelnie a II. mellékletben található listán.

¹ HL L 1., 1994.1.3., 3. o.

² HL L 114., 2002.4.30., 6. o.

- (8) A menekültként elismert és hontalan személyekkel kapcsolatban, a tagállamok által aláírt nemzetközi megállapodásokban vállalt kötelezettségek – és különösen az Európa Tanács 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt, a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló európai megállapodása – sérelme nélkül a vízumkötelezettséget vagy a vízummentességet arra a harmadik országra tekintettel kell eldönteni, amelyben ezek a személyek tartózkodnak és amely útiokmányukat kiállította. A menekültként elismert és hontalan személyekre vonatkozó nemzeti jog eltérései következtében azonban a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy a személyek e kategóriái mentesüljenek-e a vízumkötelezettség alól, amennyiben az a harmadik ország, amelyben tartózkodnak és amely útiokmányukat kibocsátotta, olyan harmadik ország, amelynek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól.
- (9) Az 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ összhangban vízummentességet kell előírni a kishatárforgalmi engedéllyel rendelkezők részére.
- (10) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy rendelkezzenek a vízumkötelezettség alóli mentességről azon személyek számára, akik a magánútlevéltől eltérő útlevelekkel rendelkeznek.
- (11) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzetközi közjoggal vagy szokással összhangban egyes, különleges vízumszabályok alkalmazását igénylő esetekben személyek meghatározott csoportjait mentesítsék a vízumkötelezettség alól, illetve kiterjesszék rájuk e kötelezettséget.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1931/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról (HL L 405., 2006.12.30., 1. o.).

- (12) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék a vízumkötelezettség alól azokat a menekültként elismert személyeket és valamennyi hontalan személyt – mind az Egyesült Nemzetek 1954. szeptember 28-i, a hontalan személyek jogállásáról szóló egyezményének hatálya alá tartozókat, mind az azon kívül esőket –, valamint azon tanulókat, akik iskolai kiránduláson vesznek részt, amennyiben az e kategóriákba tartozó személyek olyan harmadik országban rendelkeznek tartózkodási hellyel, amely szerepel az e rendelet II. mellékletében található listán.
- (13) A vízumkötelezettség alóli mentességekre vonatkozó szabályoknak hiánytalanul tükrözniük kell a tényleges gyakorlatot. Egyes tagállamok mentesítik a vízumkötelezettség alól azoknak a harmadik országoknak az állampolgárait, amelyek szerepelnek azon harmadik országok listáján, amelyeknek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek és akik a fegyveres erők tagjaiként az Észak-atlanti Szerződés Szervezete (NATO) vagy a Békepartnerség keretében utaznak. E mentesítésekre – amelyeket az uniós jogon kívül álló nemzetközi kötelezettségek alapján nyújtanak – jogbiztonsági okokból kifolyólag mindamellet hivatkozni kell e rendeletben.
- (14) A teljes vízumkölcönösség olyan cél, amelyre az Uniónak mindig tevőlegesen kell törekednie a harmadik országokkal fenntartott kapcsolataiban, ezzel hozzájárulva az Unió külpolitikájának hitelességéhez és egységességéhez.

- (15) Olyan uniós mechanizmus kialakítására van szükség, amely lehetővé teszi a kölcsönösség elvének alkalmazását abban az esetben, ha egy harmadik ország, amely szerepel a II. mellékletben található listán, úgy határoz, hogy egy vagy több tagállam állampolgáraival szemben vízumkötelezettséget vezet be. Az említett mechanizmusnak a szolidaritás jegyében uniós választ kell előírnia arra az esetre, ha egy ilyen harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben.
- (16) Azon tagállami értesítés kézhezvételekor, amely szerint egy harmadik ország, amely szerepel a II. mellékletben található listán, vízumkötelezettséget ír elő az adott tagállam állampolgáraival szemben, valamennyi tagállamnak együttesen kell fellépnie, uniós választ adva ezáltal egy olyan helyzetre, amely az Unió egészét érinti, és amelyben állampolgárai eltérő bánásmódban részesülnek.

- (17) A kölcsönösségi mechanizmus alkalmazásának második szakaszában való megfelelő európai parlamenti és tanácsi részvétel biztosítása érdekében – tekintettel arra, hogy a vízummentesség felfüggesztése egy olyan harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, amely szerepel a II. mellékletben található listán, és e felfüggesztésnek a tagállamokra, a schengeni társult országokra és magára az Unióra, különösen a külkapcsolatokra és a schengeni térség általános működésére gyakorolt horizontális hatásai politikailag különösen érzékeny kérdésnek minősülnek – a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kölcsönösségi mechanizmus egyes elemeire vonatkozóan. E hatáskör Bizottságra való átruházása figyelembe veszi a politikai vita szükségességét a schengeni térségben érvényesülő uniós vízumpolitikáról. Az átruházás továbbá azt is tükrözi, hogy a kölcsönösségi mechanizmusnak az érintett harmadik ország valamennyi állampolgárára történő alkalmazásakor kellő átláthatóságot és jogbiztonságot kell biztosítani, különösen e rendelet II. mellékletének megfelelő ideiglenes módosítása révén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak¹ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (18) A II. mellékletben található listán szereplő harmadik országok esetében e rendeletnek mechanizmust kell létrehoznia a vízummentesség olyan szükséghelyzetben való ideiglenes felfüggesztésére (a továbbiakban: a felfüggesztési mechanizmus) vonatkozóan, amikor legalább egy tagállam nehézségeinek leküzdéséhez azonnali intézkedésre van szükség, figyelembe véve a szükséghelyzet által az Unió egészére gyakorolt összehatást.
- (19) A felfüggesztési mechanizmus és a kölcsönösségi mechanizmusra vonatkozó egyes rendelkezések eredményes alkalmazásának biztosítása, valamint különösen az említett mechanizmusok alkalmazásával járó összes releváns tényező és esetleges következmények megfelelő figyelembevételének lehetővé tétele érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni azon érintett harmadik országok állampolgárai kategóriáinak meghatározása tekintetében, amelyekre a kölcsönösségi mechanizmus keretein belül a vízummentesség ideiglenes felfüggesztését kell alkalmazni, továbbá az említett felfüggesztés megfelelő időtartamának megállapítása és a felfüggesztési mechanizmus tekintetében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹ megfelelően kell gyakorolni. E végrehajtási jogi aktusok elfogadására a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni.
- (20) Meg kell akadályozni azokat a visszaéléseket, amelyek valamely harmadik ország állampolgárai számára rövid távú tartózkodás esetére biztosított vízummentességből következnek, valamint fel kell lépni e visszaélésekkel szemben, amennyiben ezen állampolgárok fenyegetést jelentenek az érintett tagállam közrendjére és belső biztonságára.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (21) A felfüggesztési mechanizmusnak lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy az esetleges felfüggesztéshez vezető körülményekről értesítést küldjenek, a Bizottság számára pedig azt, hogy saját kezdeményezésére indítsa meg a felfüggesztési mechanizmust.
- (22) Meg kell könnyíteni különösen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazását egyrészt a gyors eljárást lehetővé tevő rövid referencia-időszakok és határidők megállapításával, másrészt a felfüggesztés lehetséges okai között szerepelniük kell azon eseteknek, amikor a visszafogadás terén gyengül az együttműködés, valamint amikor jelentősen megnőnek a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok. Az együttműködés említett gyengülése alatt különösen azt kell érteni, amikor jelentősen megnő az elutasított visszafogadási kérelmek aránya, többek között az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott kérelmek esetében, amennyiben az Unió vagy a tagállam és az érintett harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik ilyen visszafogadási kötelezettségről. Lehetővé kell tenni, hogy a felfüggesztési mechanizmust a Bizottság is megindíthassa abban az esetben, ha a harmadik ország nem működik együtt a visszafogadás terén, különösen abban az esetben, ha az érintett harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött.
- (23) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében a jelentős növekedés az 50 %-os küszöb meghaladását jelenti. A növekedés ugyanakkor alacsonyabb százalékos arány esetén is jelentősnek és hirtelennek tekinthető, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által bejelentett konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.
- (24) A felfüggesztési mechanizmus tekintetében az alacsony elfogadási arány a menedékjog iránti kérelmek hozzávetőlegesen 3–4 %-os elfogadási arányát jelzi. Az elfogadás ennél magasabb százalékos arány esetén is alacsony arányúnak tekinthető, amennyiben a Bizottság az érintett tagállam által bejelentett konkrét esetben azt alkalmazandónak tekinti.

- (25) El kell kerülni a vízummentességgel való visszaélést és küzdeni kell ellene, amennyiben az a – például a megalapozatlan menedékjog iránti kérelmek megnövekedett számából eredő – migrációs nyomás növekedését okozza, és akkor is, ha tartózkodási engedély iránti megalapozatlan kérelmek benyújtásához vezet.
- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy a – vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának eredményeként megadott – vízummentesség helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott különös követelmények továbbra is teljesüljenek, a Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie az érintett harmadik országok helyzetét. A Bizottságnak különös figyelmet kell fordítania az érintett harmadik országokban tapasztalható emberi jogi helyzetre.
- (27) A Bizottságnak az adott harmadik országra vonatkozóan a vízumliberalizáció hatálybalépését követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha szükségesnek ítéli, vagy ha azt az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést kell tennie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.
- (28) Mielőtt a Bizottság úgy határoz, hogy ideiglenesen felfüggeszti valamely harmadik ország állampolgárainak vízummentességét, figyelembe kell vennie az emberi jogok helyzetét az adott harmadik országban, és azt, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen lehetséges következményekkel járhat e helyzetre nézve.

- (29) A vízummentesség végrehajtási jogi aktusok révén való felfüggesztésének az érintett harmadik ország állampolgárainak bizonyos kategóriáira kell vonatkoznia, megemlítve az úti okmányok érintett típusait és adott esetben olyan további kritériumokat, mint például azt, hogy a felfüggesztés a tagállamok területére első alkalommal utazó személyekre vonatkozik. A végrehajtási jogi aktusnak meg kell határoznia az állampolgárok azon kategóriáit, amelyekre nézve a felfüggesztést alkalmazni kell, figyelembe véve azokat a sajátos körülményeket, amelyekről egy vagy több tagállam értesítést küldött, vagy amelyekről a Bizottság jelentést tett, továbbá szem előtt tartva az arányosság elvét.
- (30) Annak érdekében, hogy az Európai Parlament és a Tanács megfelelően részt vegyen a felfüggesztési mechanizmus alkalmazásában – tekintettel arra, hogy a vízummentesség felfüggesztése egy olyan harmadik ország valamennyi állampolgára esetében, amely szerepel a II. mellékletben található listán, politikailag különösen érzékeny jelleggel bír, valamint tekintettel annak a tagállamokra és magára az Unióra főként a külkapcsolatok, valamint a schengeni térség általános működése tekintetében gyakorolt horizontális hatására –, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az érintett harmadik országok állampolgáira vonatkozó vízummentesség ideiglenes felfüggesztésére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (31) A vízumrendszer átláthatóságának biztosítása és az érintett személyek tájékoztatása érdekében a tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot és a többi tagállamot az e rendelet alapján hozott intézkedéseikről. Ugyanezen okokból a tájékoztatást az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* is közzé kell tenni.
- (32) A tagállamok területére történő belépésre és a vízum kiadására irányadó feltételek nem érinthetik az úti okmányok érvényességének elismerését szabályozó rendelkezéseket.
- (33) Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt arányossági elvnek megfelelően a közös vízumpolitika megfelelő működése érdekében szükséges és célszerű, hogy rendelet sorolja fel azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek, illetve azokat, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól.
- (34) Ez a rendelet nem érinti azon nemzetközi megállapodások alkalmazását, amelyeket az Európai Közösség az 539/2001/EK rendelet hatálybalépését megelőzően kötött, és amelyekből – az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának figyelembevétele mellett – a közös vízumpolitikától való eltérést szükségessé teszik.

- (35) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között kötött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás¹ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat² 1. cikkének B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (36) Svájc tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás³ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat⁴ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

¹ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

² A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

³ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁴ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

- (37) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv¹ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat² 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke B. és C. pontjában említett területhez tartoznak.

¹ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

² A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

- (38) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal¹ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (39) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal² összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt ennek a határozatnak elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

¹ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

² A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

1. cikk

E rendelet meghatározza azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai vízumkötelezettség alá esnek, vagy mentesek a vízumkötelezettség alól számos kapcsolódó kritérium, – így többek között az illegális bevándorláshoz, a közérdekhez és a közbiztonsághoz, valamint a gazdasági előnyökhöz, ezen belül is különösen a turizmus és a külkereskedelem szempontjaihoz, továbbá az Uniónak az érintett harmadik országokkal fenntartott külkapcsolataihoz, ezen belül is különösen az emberi jogokkal és az alapvető szabadságokkal kapcsolatos megfontolásokhoz, valamint a regionális koherencia és a viszonyosság vonatkozásaihoz kapcsolódó kritériumok – eseti alapon történő mérlegelése alapján.

2. cikk

E rendelet alkalmazásában „vízum” a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 2. cikke 2. pontjának a) alpontjában meghatározott vízum.

3. cikk

- (1) Az I. mellékletben felsorolt harmadik országok állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

- (2) Az Európa Tanácsnak a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásából fakadó kötelezettségek sérelme nélkül, a menekültként elismert és a hontalan személyeknek vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és az úti okmányaikat kiállító harmadik ország az e rendelet I. mellékletében szereplő harmadik országok egyike.

4. cikk

- (1) A II. mellékletben felsorolt harmadik országok állampolgárai mentesülnek a 3. cikk (1) bekezdésében rögzített kötelezettség alól a bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó tartózkodások esetében.
- (2) Ezenkívül vízummentesség vonatkozik az alábbi személyekre:
- a) az e rendelet I. mellékletben szereplő harmadik országok egyikének azon állampolgárai, akik az 1931/2006/EK rendelet alapján kiállított kishatárforgalmi engedéllyel rendelkeznek, amennyiben a kishatárforgalmi rendszer keretében gyakorolják jogaikat;
 - b) az e rendelet I. mellékletben felsorolt harmadik országok egyikének állampolgárságával rendelkező és a 94/795/IB tanácsi határozatot¹ alkalmazó tagállamok egyikében tartózkodási hellyel rendelkező azon iskolai tanulók, akik iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;

¹ A Tanács 94/795/IB határozata (1994. november 30.) a Tanács által az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján elfogadott együttes fellépésről a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező, harmadik országbeli diákok utazási könnyítéseiről (HL L 327., 1994.12.19., 1. o.).

- c) a tagállamok egyikében tartózkodó menekültként elismert és hontalan személyek, valamint más olyan személyek, akik egyik ország állampolgárságával sem rendelkeznek, akik az említett tagállam által kibocsátott úti okmánnyal rendelkeznek.

5. cikk

Azoknak az új harmadik országoknak az állampolgáira, amely országok az I. és a II. mellékletben felsorolt országokból jöttek létre, a 3., illetve a 4. cikk vonatkozik, hacsak a Tanács az EUMSZ idevágó rendelkezésében előírt eljárás szerint más határozatot nem hoz.

6. cikk

- (1) A tagállamok kivételt tehetnek a 3. cikkben előírt vízumkötelezettséget vagy a 4. cikkben előírt vízummentességet illetően az alábbi személyekkel:
 - a) diplomata útlevelemmel, szolgálati/hivatali útlevelemmel vagy különleges útlevelemmel rendelkező személyek;
 - b) a polgári légiközlekedési és tengerhajózási személyzet tagjai feladataik ellátása közben;
 - c) a polgári tengerhajózási személyzet partra szálló tagjai, amennyiben rendelkeznek a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 1958. május 13-i 108. számú vagy 2003. június 19-i 185. számú egyezményével, vagy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezetnek a nemzetközi tengeri forgalom könnyítéséről szóló, 1965. április 9-i egyezményével összhangban kiállított tengerészigazolvánnyal;

- d) katasztrófa vagy baleset során a sürgősségi ellátást vagy mentést végző missziók személyzete és tagjai;
- e) a nemzetközi belvízi utakon hajózó járművek polgári személyzete;
- f) az olyan kormányközi nemzetközi szervezetek, amelyeknek legalább egy tagállam tagja, vagy az érintett tagállam által a nemzetközi jog alanyaként elismert egyéb jogalanyok által az említett szervezetek vagy jogalanyok tisztviselői részére kiállított úti okmányok birtokosai.

(2) A tagállamok mentesíthetik a 3. cikkben foglalt vízumkötelezettség alól:

- a) azokat az I. mellékletben felsorolt harmadik állam állampolgárságával rendelkező iskolai tanulókat, akik a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik országban vagy Svájcban vagy Liechtensteinben rendelkeznek tartózkodási hellyel, és iskolai kirándulás keretében, az iskolai tanulók csoportjának tagjaként az adott iskola tanárának kíséretében utaznak;
- b) a menekültként elismert és a hontalan személyeket, amennyiben a tartózkodási helyük szerinti és egyben az úti okmányukat kiállító harmadik ország a II. mellékletben szereplő harmadik országok közé tartozik;
- c) a fegyveres erők NATO vagy a Békepartnerség keretében utazó tagjait, valamint az Észak-atlanti Szerződés tagállamai közötti, 1951. június 19-i megállapodás által előírt személyazonosító okmányokkal és menetparanccsal rendelkező személyeket;

- d) az Európa Tanácsnak a menekültek vízumkötelezettségének eltörléséről szóló, 1959. április 20-án Strasbourgban aláírt európai megállapodásából eredő kötelezettségek sérelme nélkül azokat a menekültként elismert és hontalan személyeket, valamint egyetlen ország állampolgárságával sem rendelkező más személyeket, akik az Egyesült Királyságban vagy Írországban rendelkeznek tartózkodási hellyel, és az Egyesült Királyság vagy Írország által kiállított olyan útiokmánnyal rendelkeznek, amelyet az érintett tagállam elismer.
- (3) A tagállamok kivételt tehetnek a 4. cikkben említett vízummentesség alól olyan személyek esetén, akik tartózkodásuk alatt kereső tevékenységet folytatnak.

7. cikk

Amennyiben egy, a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáraival szemben, a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) az érintett tagállam a vízumkötelezettség harmadik ország általi bevezetését követő 30 napon belül, írásban értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

Ennek az értesítésnek:

- i. tartalmaznia kell a vízumkötelezettség bevezetésének időpontját, valamint az érintett úti okmányok és vízumok típusát;
- ii. részletesen be kell mutatnia azon előzetes intézkedéseket, amelyeket az érintett tagállam annak érdekében hozott, hogy közötté és a szóban forgó harmadik ország között biztosított legyen a vízummentes utazás, továbbá tartalmaznia kell minden lényeges információt.

A Bizottság az ezen értesítéssel kapcsolatos információkat haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, beleértve a vízumkötelezettség bevezetésének időpontjával, valamint az érintett úti okmányok és vízumok típusával kapcsolatos információkat is.

Amennyiben a harmadik ország úgy határoz, hogy a vízumkötelezettséget az e pont első albekezdésében említett határidő lejárta előtt feloldja, az értesítést nem kell megtenni vagy vissza kell vonni, az információkat pedig nem kell közzétenni;

- b) a Bizottság – az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően azonnal és az érintett tagállammal konzultálva – mindenekelőtt politikai, gazdasági és kereskedelmi téren lépéseket tesz a szóban forgó adott harmadik ország hatóságainál a vízummentes utazás visszaállítása vagy bevezetése érdekében, és e lépésekről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;
- c) amennyiben legkésőbb 90 nappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, a b) ponttal összhangban megtett lépések ellenére a harmadik ország nem oldja fel a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam felkérheti a Bizottságot, hogy függessze fel az adott harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében a vízummentességet. Ha egy tagállam ilyen kérelmet nyújt be, arról tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot;

- d) a Bizottság az e), f) vagy h) pont szerinti lépések megfontolása során figyelembe veszi az érintett tagállam által a szóban forgó harmadik ország viszonylatában való vízummentes utazás érdekében hozott intézkedések eredményét, a b) ponttal összhangban tett lépéseket, valamint azon következményeket, amelyekkel a vízummentesség felfüggesztése járhat az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve;
- e) amennyiben az érintett harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság legkésőbb hat hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően, majd legfeljebb hat hónapos időközönként olyan időtartamon át, amely összességében nem haladhatja meg az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépésének vagy kifogásolásának időpontját:
- i. az érintett tagállam kérésére vagy saját kezdeményezésére olyan végrehajtási jogi aktust fogad el, amely a szóban forgó harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgárai esetében legfeljebb hat hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. E végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni a vízummentesség felfüggesztése hatálybalépésének – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontját, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat. Az ezt követő végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság további, legfeljebb hat hónapos időszakokkal meghosszabbíthatja a felfüggesztés időtartamát, és módosíthatja a szóban forgó harmadik ország állampolgárainak azon kategóriáit, amelyek esetében felfüggeszti a vízummentességet.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztési időszakok során a harmadik országnak a végrehajtási jogi aktusban foglalt valamennyi kategóriába tartozó állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor; vagy

- ii. jelentést nyújt be a 11. cikk (1) bekezdésében említett bizottságnak, amelyben értékeli a helyzetet és indokolást ad arról, hogy miért vetette el a vízummentesség felfüggesztését, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

A Bizottság e jelentésben minden releváns tényezőt – így például a d) pontban említett tényezőket is – figyelembe vesz. Az Európai Parlament és a Tanács e jelentés alapján politikai vitát tarthat;

- f) amennyiben az érintett harmadik ország 24 hónappal az a) pont harmadik albekezdésében említett közzététel időpontját követően sem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben e harmadik ország állampolgárai esetében 12 hónapra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meg kell határozni azt az – az említett jogi aktus hatálybalépését követő 90 napon belül eső – időpontot, amelyben a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép, figyelembe véve a tagállamok konzulátusain rendelkezésre álló erőforrásokat, és ennek megfelelően módosítani kell a II. mellékletet. A módosításkor a szóban forgó harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne a felfüggesztés időtartamának megjelölésével azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében felfüggesztésre került.

Az e cikk e) pontja alapján az érintett harmadik országgal kapcsolatban elfogadott végrehajtási jogi aktusok hatályukat veszítik azon a napon, amikor a vízummentességnek e harmadik ország állampolgáraival szembeni felfüggesztése hatályba lép, vagy amikor a 10. cikk (7) bekezdésének megfelelően kifogást emeltek a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Amennyiben a Bizottság a h) pont szerinti jogalkotási javaslatot nyújt be, az e pont első albekezdésében említett felfüggesztés időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A hivatkozott albekezdésben említett lábjegyzetet megfelelően módosítani kell.

A 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül, a felfüggesztés időtartamai alatt a felhatalmazáson alapuló jogi aktus által érintett harmadik ország állampolgárai vízummal kell, hogy rendelkezzenek a tagállamok külső határainak átlépésekor;

- g) amennyiben egy másik tagállam ezt követően ugyanazon harmadik országgal kapcsolatos, az e) vagy f) pont szerint elfogadott intézkedések alkalmazása során e harmadik országra vonatkozóan az a) pont alapján értesítést tesz, azt az értesítést az említett pontokban foglalt határidők vagy alkalmazási idők meghosszabbítása nélkül egyesíteni kell a már említett, folyamatban lévő eljárásokkal;
- h) amennyiben az f) pontban említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálybalépését követő hat hónapon belül a szóban forgó harmadik ország nem oldotta fel a vízumkötelezettséget, a Bizottság jogalkotási javaslatot nyújthat be e rendelet módosítására, amelynek célja az adott harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;
- i) az e), f) és h) pontban említett eljárások nem érintik a Bizottság arra vonatkozó jogát, hogy bármikor olyan jogalkotási javaslatot nyújtson be e rendelet módosítására, amelynek célja az érintett harmadik ország áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe;

- j) amennyiben a szóban forgó harmadik ország eltörli a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam haladéktalanul értesíti erről az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot. Az értesítést a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

A szóban forgó harmadik ország tekintetében az e) vagy f) pont alapján elfogadott végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az e pont első albekezdésében említett közzétételt követően hatályukat veszítik. Amennyiben a szóban forgó harmadik ország két vagy több tagállam állampolgáraival szemben vezetett be vízumkötelezettséget, a harmadik országra vonatkozó végrehajtási vagy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok hét nappal az utolsó olyan tagállamra vonatkozó értesítés közzétételét követően veszítik hatályukat, amelynek állampolgáraival szemben a szóban forgó harmadik ország vízumkötelezettséget alkalmazott. A f) pont első albekezdésében említett lábjegyzetet törölni kell az érintett felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatályának megszűnésekor. A hatályvesztésről szóló tájékoztatást a Bizottság haladéktalanul közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

Amennyiben a szóban forgó harmadik ország feloldja a vízumkötelezettséget, az érintett tagállam azonban elmulasztja az e pont első albekezdése szerinti értesítést, a Bizottság saját kezdeményezésére haladéktalanul gondoskodik az ugyanazon albekezdésben említett közzétételről, és e pont második albekezdése alkalmazandó.

8. cikk

- (1) A 4. cikktől eltérve a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgáira vonatkozó vízummentességet releváns és objektív adatok alapján ideiglenes jelleggel, e cikkel összhangban fel kell függeszteni.
- (2) A tagállamok értesíthetik a Bizottságot, amennyiben azzal szembesülnek, hogy kéthónapos időszakon keresztül az előző év azonos időszakához vagy a vízummentességnek a II. mellékletben felsorolt valamely harmadik ország állampolgárai esetében való alkalmazását megelőző utolsó két hónaphoz képest a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:
 - a) a harmadik ország azon állampolgárai számának jelentős növekedése, akiknek a tagállam területére való belépését elutasították, vagy akik a tagállam területén jogosulatlanul tartózkodnak;
 - b) azon harmadik ország állampolgárai által benyújtott menedékjog iránti kérelmek számának jelentős növekedése, amely ország tekintetében alacsony az említett kérelmek elismerési aránya;
 - c) a visszafogadás terén a harmadik országgal való együttműködés gyengülése, amit megfelelő adatok támasztanak alá, különösen a tagállam által az adott harmadik országhoz annak állampolgáira, vagy – amennyiben az Unió vagy a tagállam és a harmadik ország közötti visszafogadási megállapodás rendelkezik e kötelezettségről – az érintett harmadik ország területén átutazott más harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan benyújtott és elutasított visszafogadási kérelmek arányának jelentős növekedése;

- d) a tagállamok közrendjét vagy belső biztonságát fenyegető kockázatok vagy közvetlen veszély növekedése, különösen az adott harmadik ország állampolgáraihoz kötődő súlyos bűncselekmények számának jelentős növekedése, amit az illetékes hatóságok által szolgáltatott objektív, konkrét és releváns információk és adatok támasztanak alá.

Az e bekezdés első albekezdésben említett értesítést megfelelően indokolni kell, és közölni kell a vonatkozó adatokat és statisztikákat, valamint azon előzetes intézkedések részletes leírását, amelyeket az érintett tagállam a helyzet orvoslása érdekében hozott. Az érintett tagállam az értesítésben részletesen meghatározhatja, hogy az adott harmadik ország állampolgárainak mely kategóriái kerüljenek a (6) bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatálya alá, részletezve ennek indokait. A Bizottság az értesítésről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (3) Amennyiben a Bizottság a vonatkozó adatok, jelentések és statisztikák alapján konkrét és megbízható információkkal rendelkezik a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett, egy vagy több tagállamban felmerülő körülményekről vagy arról, hogy a harmadik ország – különösen abban az esetben, ha a harmadik ország és az Unió visszafogadási megállapodást kötött – nem tanúsít együttműködést a visszafogadás terén, a Bizottság késelem nélkül tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az elemzése eredményeiről, és a (6) bekezdés rendelkezéseit alkalmazni kell.

Az első albekezdés alkalmazásában az együttműködés hiánya a visszafogadás terén a harmadik ország részéről például az alábbiakban nyilvánulhat meg:

- elutasítja vagy nem dolgozza fel kellő időben a visszafogadási kérelmeket;
- nem állítja ki kellő időben a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidőn belüli visszatéréshez szükséges úti okmányokat, vagy nem fogadja el a visszafogadási megállapodásban meghatározott határidők lejártát követően kiállított európai úti okmányokat, vagy
- felmondja vagy felfüggeszti a visszafogadási megállapodást.

- (4) A Bizottság figyelemmel kíséri a vízumliberalizáció helyénvalóságának értékeléséhez alkalmazott, az 1. cikkben alapuló különös követelmények folyamatos teljesítését azon harmadik országok részéről, amelyek állampolgárai – az Unió és az adott harmadik ország között folytatott vízumliberalizációs párbeszéd sikeres lezárásának köszönhetően – a tagállamok területére való utazásuk esetén mentesülnek a vízumkötelezettség alól.

A Bizottság ezenfelül az adott harmadik országra vonatkozó vízumliberalizáció hatálybalépésének napját követően hét éven keresztül rendszeresen, legalább évente egyszer, azt követően pedig ha szükségesnek ítéli, vagy ha az Európai Parlament vagy a Tanács kéri, jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentésben azokra a harmadik országokra kell összpontosítani, amelyek esetében a Bizottság – konkrét és megbízható információk alapján – úgy ítéli meg, hogy bizonyos követelményeket már nem teljesítenek .

Amennyiben a Bizottság jelentése azt mutatja, hogy egy adott harmadik ország tekintetében már nem teljesül egy vagy több különös követelmény, a (6) bekezdést alkalmazni kell.

- (5) A Bizottság megvizsgálja a (2) bekezdés alapján tett értesítést, és ennek során figyelembe veszi az alábbiakat:
- a) fennáll-e a (2) bekezdésben említett helyzetek valamelyike;
 - b) a (2) bekezdésben leírt helyzetek bármelyike által érintett tagállamok száma;
 - c) a (2) bekezdésben említett körülmények – a tagállamok által szolgáltatott vagy a Bizottság rendelkezésére álló adatok alapján – összességükben milyen hatást gyakorolnak az Unióban fennálló migrációs helyzetre;
 - d) az Európai Határ- és Parti Őrség, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal vagy a Bűnüldözési Együtműködés Európai Unió Ügynöksége (Europol), vagy bármely más, az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes uniós intézmény, szerv, hivatal vagy ügynökség, illetve nemzetközi szervezet által készített jelentések, amennyiben a konkrét eset körülményei ezt szükségessé teszik;
 - e) az érintett tagállam által benyújtott értesítésben a (6) bekezdés a) pontjában említett lehetséges intézkedésekre vonatkozóan esetleg adott információ;
 - f) a közrend és a belső biztonság átfogó kérdése, az érintett tagállammal folytatott konzultáció alapján.

A Bizottság a vizsgálata eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (6) Amennyiben a Bizottság a (3) bekezdésben említett elemzés, a (4) bekezdésben említett jelentés vagy a (5) bekezdésben említett vizsgálat alapján – figyelembe véve, hogy a vízummentesség felfüggesztése milyen következménnyel járna az Uniónak és tagállamainak a szóban forgó harmadik országgal való külkapcsolataira nézve, valamint az érintett harmadik országgal szoros együttműködésben igyekezve hosszú távú alternatív megoldásokat találni – úgy határoz, hogy intézkedéseket kell hozni, vagy amennyiben a tagállamok egyszerű többsége értesítette a Bizottságot a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról, a következő rendelkezések alkalmazandók:
- a) a Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amellyel az érintett harmadik ország állampolgárai tekintetében kilenc hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a vízummentességet. A felfüggesztés az érintett harmadik ország bizonyos kategóriákba tartozó állampolgáraitra alkalmazandó, megemlítve az úti okmányok érintett típusait, és adott esetben további kritériumokat is. Az állampolgárok azon kategóriáinak meghatározásakor, amelyekre a felfüggesztést alkalmazni kell, a Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján és az arányosság elvét tiszteletben tartva olyan kategóriákat alkalmaz, amelyek megfelelően tájak ahhoz, hogy minden egyes esetben hozzájáruljanak a (2), a (3), és a (4) bekezdésben említett körülmények orvoslásához. A Bizottság egy hónapon belül elfogadja a végrehajtási jogi aktust azt követően, hogy:
- i. kézhez kapja a (2) bekezdésben említett értesítést;

- ii. tudomást szerez a (3) bekezdésben említett információkról;
- iii. benyújtja a (4) bekezdésben említett jelentést; vagy
- iv. kézhez kapja a tagállamok egyszerű többségének értesítését a (2) bekezdés a), b), c) vagy d) pontjában említett körülmények fennállásáról.

E végrehajtási jogi aktust a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A végrehajtási jogi aktusban meg kell határozni azt az időpontot, amikor a vízummentesség felfüggesztése hatályba lép.

A felfüggesztés időszaka alatt a Bizottság megerősített párbeszédet kezd az érintett harmadik országgal a szóban forgó körülmények orvoslása érdekében.

- b) Amennyiben az e cikk (2), (3), és (4) bekezdésében említett körülmények továbbra is fennállnak, a Bizottság az e bekezdés a) pontjában említett kilenc hónapos időszak vége előtt legalább két hónappal a 10. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amely 18 hónapos időtartamra ideiglenesen felfüggeszti a II. melléklet alkalmazását az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára tekintetében. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus az e bekezdés a) pontjában említett végrehajtási jogi aktus hatályvesztésekor lép hatályba, és ennek megfelelően módosítja a II. mellékletet. E módosításkor az érintett harmadik ország nevéhez lábjegyzetet kell beilleszteni, feltüntetve benne egyrészt azt, hogy a vízummentesség az adott harmadik ország tekintetében felfüggesztésre került, másrészt a felfüggesztés időtartamát.

Amennyiben a Bizottság a (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, a vízummentesség felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott felfüggesztésének időtartama hat hónappal meghosszabbodik. A lábjegyzetet ennek megfelelően módosítani kell.

A felfüggesztés időtartama alatt az érintett harmadik ország állampolgárainak a 6. cikk alkalmazásának sérelme nélkül vízummal kell rendelkezniük a tagállamok külső határainak átlépésekor.

Ha valamely tagállam a 6. cikknek megfelelően a vízumkötelezettség alóli új mentességekről rendelkezik az olyan harmadik ország állampolgárainak valamely kategóriájára vonatkozóan, amelyre kiterjed a vízumkötelezettség alóli mentességet felfüggesztő jogi aktus hatálya, a 12. cikknek megfelelően tájékoztatást ad az említett intézkedésekről.

- (7) A Bizottság a (6) bekezdés b) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus időbeli hatályának lejárta előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot csatolhat, amelynek célja az érintett harmadik országra való hivatkozás áthelyezése a II. mellékletből az I. mellékletbe.
- (8) Amennyiben a Bizottság a (7) bekezdés alapján jogalkotási javaslatot nyújtott be, legfeljebb 12 hónappal meghosszabbíthatja az e cikk (6) bekezdésének a) pontja alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus időbeli hatályát. A végrehajtási jogi aktus időbeli hatályának meghosszabbítására irányuló határozatot a 11. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

9. cikk

- (1) Legkésőbb 2018. január 10-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére, amelyben értékeli a 7. cikkben említett kölcsönösségi mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt be e rendelet módosítására. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.
- (2) Legkésőbb 2021. március 29-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a 8. cikkben meghatározott felfüggesztési mechanizmus hatékonyságát, és szükség esetén az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot terjeszt be. Az Európai Parlament és a Tanács minden ilyen javaslatról rendes jogalkotási eljárás keretében határoz.

10. cikk

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 7. cikk f) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2014. január 9-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

- (3) A Bizottságnak a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2017. március 28-tól kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk f) pontjában és a 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (5) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (6) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

- (7) A 7. cikk f) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő négy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.
- (8) A 8. cikk (6) bekezdésének b) pontja értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni.

11. cikk

- (1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.
- (3) Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

12. cikk

- (1) A tagállam az általa a 6. cikk alapján tett intézkedéseket 5 munkanapon belül közli a többi tagállammal és a Bizottsággal.
- (2) A Bizottság az (1) bekezdés szerint közölt intézkedéseket az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* tájékoztatásul közzéteszi.

13. cikk

Ez a rendelet nem érinti a tagállamoknak az államok, a területi egységek, valamint a hatóságaik által kiállított útlevelek, illetve úti és személyazonossági okmányok elismerésére vonatkozó hatáskörét.

14. cikk

Az 539/2001/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a IV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

15. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

Azon harmadik országok listája,
amelyek állampolgárai a tagállamok külső határainak átlépésekor
vízumkötelezettség alá esnek

1. ÁLLAMOK

Afganisztán

Örményország

Angola

Azerbajdzsán

Banglades

Burkina Faso

Bahrein

Burundi

Benin

Bolívia

Bhután

Botswana

Fehéroroszország

Belize

Kongói Demokratikus Köztársaság

Közép-Afrikai Köztársaság

Kongó

Elefántcsontpart

Kamerun

Kína

Kuba

Zöld-foki-szigetek

Dzsibuti

Dominikai Köztársaság

Algéria

Ecuador

Egyiptom

Eritrea

Etiópia

Fidzsi-szigetek

Gabon

Ghána

Gambia

Guinea

Egyenlítői Guinea

Bissau-Guinea

Guyana

Haiti

Indonézia

India

Irak

Irán

Jamaica

Jordánia

Kenya

Kirgizisztán

Kambodzsa

Comore-szigetek

Észak-Korea

Kuvait

Kazahsztán

Laosz

Libanon

Srí Lanka

Libéria

Lesotho

Líbia

Marokkó

Madagaszkár

Mali

Mianmar/Burma

Mongólia

Mauritánia

Maldív-szigetek

Malawi

Mozambik

Namíbia

Niger

Nigéria

Nepál

Omán

Pápua Új-Guinea

Fülöp-szigetek

Pakisztán

Katar

Oroszország

Ruanda

Szaúd-Arábia

Szudán

Sierra Leone

Szenegál

Szomália

Suriname

Dél-Szudán

São Tomé és Príncipe

Szíria

Szváziföld

Csád

Togo

Thaiföld

Tádzsikisztán

Türkmenisztán

Tunézia

Törökország

Tanzánia

Uganda

Üzbegisztán

Vietnam

Jemen

Dél-Afrika

Zambia

Zimbabwe

2. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB
EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

- Az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 1999. június 10-i 1244. határozatában meghatározottak szerinti Koszovó
 - A Palesztin Hatóság
-

II. MELLÉKLET

Azon harmadik országok listája,
amelyek állampolgárai mentesek a vízumkötelezettség alól,
amennyiben a tagállamok határait a bármely 180 napos időszakban
90 napot meg nem haladó tartózkodás céljából lépik át

1. ÁLLAMOK

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság¹

Andorra

Egyesült Arab Emírségek²

Antigua és Barbuda

Albánia¹

Argentína

Ausztrália

Bosznia-Hercegovina¹

Barbados

Brunei

Brazília

¹ A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevelel rendelkező személyekre vonatkozik.

² A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

Bahama-szigetek

Kanada

Chile

Kolumbia

Costa Rica

Dominika¹

Mikronézia¹

Grenada¹

Grúzia²

Guatemala

Honduras

Izrael

Japán

Kiribati¹

¹ A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

² A vízummentesség a Grúzia által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaiival összhangban kiállított biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre korlátozódik.

Saint Kitts és Nevis

Dél-Korea

Saint Lucia¹

Monaco

Moldova²

Montenegró³

Marshall-szigetek¹

Mauritius

Mexikó

Malajzia

Nicaragua

Nauru¹

Új-Zéland

¹ A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

² A vízummentesség a Moldova által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevéll rendelkező személyekre korlátozódik.

³ A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevéll rendelkező személyekre vonatkozik.

Panama

Peru¹

Palau¹

Paraguay

Szerbia (a szerbiai Koordinációs Igazgatóság [szerb nyelven: *Koordinaciona uprava*] által kiadott szerb útlevéllel rendelkező személyek kivételével)²

Salamon-szigetek

Seychelle-szigetek

Szingapúr

San Marino

Salvador

Kelet-Timor¹

Tonga¹

Trinidad és Tobago

Tuvalu¹

¹ A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

² A vízummentesség kizárólag a biometrikus útlevéllel rendelkező személyekre vonatkozik.

Ukrajna¹

Egyesült Államok

Uruguay

Apostoli Szentszék

Saint Vincent és a Grenadine-szigetek²

Venezuela

Vanuatu²

Szamoá

2. A KÍNAI NÉPKÖZTÁRSASÁG KÜLÖNLEGES KÖZIGAZGATÁSI RÉGIÓI

Hongkong – Különleges Közigazgatási Régió³

Makaó – Különleges Közigazgatási Régió⁴

¹ A vízummentesség az Ukrajna által a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabványaival összhangban kiállított biometrikus útlevelemmel rendelkező személyekre korlátozódik.

² A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.

³ A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Hong Kong Special Administrative Region” útlevelemmel.

⁴ A vízummentesség csak azokra vonatkozik, akik rendelkeznek a „Região Administrativa Especial de Macau” útlevelemmel.

3. OLYAN BRIT POLGÁROK, AKIK NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG
EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK AZ UNIÓS JOG ÉRTELMÉBEN NEM
ÁLLAMPOLGÁRAI

a tengerentúli brit állampolgárok (British Nationals (Overseas))

a tengerentúli brit területek polgárai (British Overseas Territories Citizens)

a tengerentúli brit polgárok (British Overseas Citizens)

az Egyesült Királyság védelmét élvező személyek (British Protected Persons)

a Brit Nemzetközösség tagjai (British Subjects)

4. OLYAN ENTITÁSOK ÉS TERÜLETI HATÓSÁGOK, AMELYEKET LEGALÁBB
EGY TAGÁLLAM NEM ISMER EL ÁLLAMKÉNT

Tajvan¹

¹ A vízummentesség csak az olyan, Tajvan által kiállított útlevelekkel rendelkező személyekre vonatkozik, amelyek útlevelek tartalmazzák személyiigazolvány-számot.

III. MELLÉKLET

A hatályon kívül helyezett rendelet és egymást követő módosításainak jegyzéke

A Tanács 539/2001/EK rendelete
(HL L 81, 2001.3.21., 1. o.)

A Tanács 2414/2001/EK rendelete
(HL L 327, 2001.12.21., 1. o.)

A Tanács 453/2003/EK rendelete
(HL L 69, 2003.13., 10. o.)

2003-as csatlakozási okmány II. melléklete,
18.B.pontja

A Tanács 851/2005/EK rendelete
(HL L 141, 2005.6.4., 3. o.)

A Tanács 1791/2006/EK rendelete
(HL L 363, 2006.12.20., 1. o.)

Kizárólag az 1. cikk
(1) bekezdésének
tizenegyedik
franciabekezdése az
539/2001/EK rendelet
tekintetében, és a melléklet
11.B.3. pontja

A Tanács 1932/2006/EK rendelete
(HL L 405, 2006.12.30., 23. o.)

A Tanács 1244/2009/EK rendelete
(HL L 336, 2009.12.18., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 1091/2010/EU
rendelete
(HL L 329, 2010.12.14., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 1211/2010/EU
rendelete
(HL L 339, 2010.12.22., 6. o.)

A Tanács 517/2013/EU rendelete
(HL L 158, 2013.6.10., 1. o.)

Kizárólag az 1. cikk
(1) bekezdése k) pontjának
negyedik francia bekezdése és
a melléklet 13.B.2. pontja

Az Európai Parlament és a Tanács 610/2013/EU
rendelete
(HL L 182, 2013.6.29., 1. o.)

Kizárólag a 4. cikk

Az Európai Parlament és a Tanács 1289/2013/EU
rendelete
(HL L 347, 2013.12.20., 74. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 259/2014/EU
rendelete
(HL L 105, 2014.4.8., 9. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács 509/2014/EU
rendelete
(HL L 149, 2014.5.20., 67. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/371
rendelete
(HL L 61, 2017.3.8., 1. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/372
rendelete
(HL L 61, 2017.3.8., 7. o.)

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/850
rendelete
(HL L 133, 2017.5.22., 1. o.)

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

539/2001/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
1 cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	3 cikk, (1) bekezdés
1 cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	3 cikk, (2) bekezdés
1 cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	4 cikk, (1) bekezdés
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, bevezető szöveg	4 cikk, (2) bekezdés, bevezető szöveg
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, első franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, a) pont
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, második franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, b) pont
1 cikk, (2) bekezdés, második albekezdés, harmadik franciabekezdés	4. cikk, (2) bekezdés, c) pont
1. cikk, (3) bekezdés	5. cikk
1. cikk, (4) bekezdés	7. cikk
1a. cikk, (1) és (2) bekezdés	8. cikk, (1) és (2) bekezdés
1a. cikk, (2a) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés
1a. cikk, (2b) bekezdés	8. cikk, (4) bekezdés
1a. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (5) bekezdés
1a. cikk, (4) bekezdés	8. cikk, (6) bekezdés
1a. cikk, (5) bekezdés	8. cikk, (7) bekezdés
1a. cikk, (6) bekezdés	8. cikk, (8) bekezdés
1b. cikk	9. cikk, (1) bekezdés
1c. cikk	9. cikk, (2) bekezdés
2. cikk	2. cikk

539/2001/EK rendelet	E rendelet
4. cikk	6. cikk
4a. cikk	11. cikk
4b. cikk, (1) és (2) bekezdés	10. cikk, (1) és (2) bekezdés
4b. cikk, (2a) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés
4b. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (4) bekezdés
4b. cikk, (3a) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés
4b. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés
4b. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés
4b. cikk, (6) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés
5. cikk	12. cikk
6. cikk	13. cikk
7. cikk	14. cikk
8. cikk	15. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
–	III. melléklet
–	IV. melléklet